

מסורת הש"ס

(ב) וסנהדרין (ג) (ד) לעיל
ד.72

תורה אור השלם

1. ויבוס שמחתכם
במנועיריכם
חרשכם
ותקעתם
בחצוצת צל עליתכם
ותע ואלו שלמכם
לכם לזכרון לפני
אלהים אני י
אלהים: מבורך י
2. ממוזר יהוה רבו לי
בו אלים יהוה לי כבוד
וע: תהלים ט א
3. חלשתי אמר אלהים
מה לי לפקד חסד וחסד
ברית עלי פוך:
תהלים י ט
4. מי יקום לי עם מורעים
מי יתויצ לי עם פעלי
און: תהלים צו ט
5. ביני בעמים כעם
וכסילים מוח תכשילה:
תהלים צח ד
6. שירותו מכלב שממו
כפי מרוד תכשילה:
תהלים קט א
7. לא ידעו אלו ימי
בחשכה יתהלכו וימותו
כ מוסר ארץ:
תהלים קכ ה

הגהות הב"ח

(ב) דש"י ד"ה לתקן וכו'
הקורא שהוא ניתוסף
כתולו של מועד:

רבינו חננאל

ואמר ה' יצחק [הם]
לירד שוקבוע את חרש
במוט, ואסבוק את
המירד עקרון, ולי דחוי
היה, וחרש חזי ארתי
האי. את שבע ירלי כסם
תקנין, וחרש את חרש
כפני עקרון וכל שבע פני
צעצור חזי הן תקנין על
כל מוסק ומוסק, חזי
וברש חרשכים. ואמרין
חרש טעמי, חרש וחקשי
כל החרשים יד לזה,
שאן תקנין לו אבל את
החש, ואמר כל שאן מביב
ראשי, ורמסע ב', ורמב
חרשכס חסר ורמסע
חרש, שזאמר וברש
חשכס, שמי איוור חרש
שיש לו את שמי ואת
מוכרו חרש אתר, היה
אומר לו חרש ואת
שורו גם ראש חרש, וא
מחשבו לאל (ראש)
[חרש] אתר. חזי מוסקנין
חרש אתר מרש ותרמי
עקנין שיש כל ימי
משעתי ימי מוסק, וקחי
בזמן חרש כלת לית
פחל חרש, מיט, וסחי,
שיר של ליום חרשון
מחלו של מנדו ירהה,
כלומר חרשון חרש
נדהה. אתר יחא חרש
חרש אמא נדהה, ליחי
לשבת ליחי ורומה, דרא
גון כשיר על כל פק
חקעה, וזלחלה בחיבורה
לרב אתר, ואמרין ויה
לי אתר מחתא חני.

החליל פרק חמישי סוכה

משאר חברים להראות שהן יכול כשם שחוקטין. על ועל מוסק שבת כפני עצמה ומוסף. כשחלו להיות יחד:

ואמר ר' יוחנן לידע שהוקבע ר"ח בזמנו תרי היכירא עבדינן דחוי האי חוי וחוי בהאי חוי מיתבי דתני רבא בר שמואל א"כ יכול בשם שתוקעין על שבת בפני עצמו ועל ראש חדש בפני עצמו כך יהיו תוקעין על כל מוסף ומוסף ת"ל יבראשי חדשכם תיובתא דרבי אחא תיובתא מאי תלמודא אמר אביי אמר קרא ובראשי חדשכם תוקשו כל חדשים כולם זה לזה רב אשי אמר כתיב חדשכם וכתיב ובראשי ואיזה חדש שיש לו שני ראשים הוי אומר זה ר"ה ואמר רחמנא חדשכם חד היא ועוד תניא ב"חולו של מועד בראשון מה היו אומרים ב"הבז' לה' בני אלים בשני מה היו אומרים ב"ולרשע' אמר אלהים בשלישי מה היו אומרים ב"מי יקום לי עם מרעים ברביעי מה היו אומרים ב"ינו בוערים בעם בחמישי מה היו אומרים ב"הסירותי מסבל שכמו בששי מה היו אומרים ב"מוטו כל מוסדי ארץ ואם חל שבת באחד מהם ימוטו ידחה רב ספרא מנח כהו סימנא הומבחה" רב פפא מנח כהו סמנא הומבחה" וסימנך ב"אמבחה דספרי תיובתא ב"דר' אחא בר חנינא תיובתא והא ר' אחא בר חנינא קרא ומתניחא קאמר רב רבינא לומר שמא יחזיקו בתקיעות רבנן דקיסרי שמשיה דר' אחא אמרו לומר שמרבה בתוקעין ואנן דאית לן תרי יומי היכי עבדינן אביי אמר שני

נה.

אֶתְחִיל אֲמִירָה דְּמַדְנִי דְּלִנְיָ: יוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל חוֹל הַמוֹעֵד אֲחֵר
בְּמוֹתָק בְּיוֹם הַשְּׁנִי וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לִפִּי שְׁמוֹת סֶפֶק שֶׁנִּי
סֶפֶק שְׁלִישִׁי וְכֵן כָּל יוֹם יוֹם שֶׁל חוֹל הַמוֹעֵד סֶפֶק הֶרְאִיו לְפִינִי
בְּקוֹטְרֵם כִּי הֵיךְ לִדְחֹק אֲמִירָה לְעֵינֵי חֶסֶד עֲבָדֶינִי נִמִּי לְעֵינִי
קוֹרְאִי הַתּוֹרָה וְרִשְׁבִּי שְׁמוֹתָק לְחוֹל
הַמוֹעֵד יוֹמֵר מִשְׁאֵר יָמִים וְיִכְרֵר שְׁמוֹ
בָּא לְכַבֵּד הַיּוֹם הַזֶּה קוֹרֵא סְפִיקָי הַיּוֹם
כְּמוֹ שֶׁ"ז אֲמוּרָן וְאֵם שְׁמֵהּ הַזֶּה קוֹרֵא
הַמַּפְסִיר וְג' הַקּוֹרְאִים חֲמִילָה שֶׁנִּסָּם
רִאשׁוֹנִים קוֹרְאִים שְׁמֵי סְפִיקוֹת הַיּוֹם
וְהַשְּׁלִישִׁי בְּפֶרֶשׁת יוֹם הַמַּחֲרַת וְהִרְכִּיעִי
חוּזֵר וְקוֹרֵא מֵה שֶׁקָּרָא שֵׁם
הַרְאֻשׁוֹת וְהַשְׁמָל לִפִּי סֵדֵר זֶה יִשְׁמָה
הַסֵּדֵר בְּיוֹם הַשְּׁעוּלָה כִּדָּא שֶׁאֵם קוֹרְא
שֵׁם הַרְאֻשׁוֹת שְׁמֵי סְפִיקוֹת הַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי זָקוֹק לְקִרְוֹת בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי
עֲזָרָה תִּהְיֶה לָּם וְאֵין נִכּוֹן לְקִרְוֹת
בְּחַפְזָה שְׁמִינִי שֶׁל חוֹל וְאֵם מִתְחִיל
לְרִאשׁוֹן קוֹרֵא פֶרֶשָׁה שְׁלִפְנֵי הַסְּפִיקוֹת
וְשֵׁי וְשְׁלִישִׁי קוֹרְאִים הַסְּפִיקוֹת מִנְּאֵל
שֶׁאֵין סֵדֵר זֶה כְּסֵדֵר שֶׁאֵל הַיּוֹמִים
וְעַד בְּחֻמְסֵה כְּשֶׁקּוֹרְאִין בְּפֶרֶשׁת
נִשְׁלִים רְגִילִים שֵׁם הַרְאֻשׁוֹת
לְקִרְוֹת נִשְׁלִים אֶחָד דְּיוֹמָא וְשְׁלִישִׁי קוֹרֵא
לְמַחֲרַת אֶלְמָא חֲרִישִׁי לְרִאשׁוֹן עֵינִי
וְכַגַּן אִיפֶכָה דְּלִדְרִיבָה הֶאֱחָרֵן נִחְשֵׁב
עֵינִי לְפִינִי רִאשִׁי לְהִנְהִיג שְׁכַל
הֶאֱחָרֵבָה הַקּוֹרְאִים בְּתוֹרָה יוֹם
קוֹרְאִים כִּי אֵם בְּסִפִּיקוֹת רִאשׁוֹן
לְרִאשׁוֹן שֶׁל חוֹל הַמוֹעֵד קוֹרֵא לְרִאשׁוֹן
בְּיוֹם הַשְּׁנִי וְשֵׁי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְחוּזֵר
שְׁלִישִׁי וְקוֹרֵא בְּיוֹם הַשְּׁנִי וְרִשְׁבִּי
בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְכוּלָּא בְּיוֹם קוֹרִין
בְּסִפִּיקוֹת כָּל יוֹם יוֹם:

וּבְחִילוֹק

וביעי ידחה תניא כותיה דרבא אם חל שבת
וימו ידחה אתקין אממר בנהרדעא דמרלגי דלוגי:
מתני'

בני הנחומין ישעשע כלומר אף לפי דרושיו אין חזו ומנעו מלכל
מפני שעבדיו זמן מתנות עניים שהוא זמן אסף זמן לקט ששה
לכתיבה קורין לפניהם להיחזק ישעשו כדל"א וע"פ השעשרות
ואומרים בלגז מי יגיד מעשיו הנוטע און הלא ישמע אם יורר
וכמו. דברי הנחומין הן אם חזבו בזה קראת ואחלנך אשנך בכתב
שמי בוחק אפסוק לך על שם שתחפלינך על הגמרים ויחריש להם
מלהאז שאלשם לם בזה הסף המזמור ויחלבו חטא וגו' ו
זור על שם שחזבו בו עי ורש הדרין אלו מעשרות שם הוא דרש
ומי שאינו נוטן לבו להבין לכך בחשבה ויהלכו זו מיתה דעתן
ל שם מפני גול מתנות עניים וגורם קללה לעולם ורעבון שימטו
שיר שבת: ימועו ידמה. שהוא שיר אחרון ונדמה מפני שאמר
בשם שיר של אחד בשבת נחלה האחרון נדמה: הומה"ל: סימן
ו' וסימן. שלא תטעה מזה אלא סימן של שר כפרה: אמרוב
ההמנוקות ואבותיהם ואמוהיהם מזין אללם אף כאל מי ששמו
א. דאמר חוקינך כי כל מוסף אלמלא דאמר לכל אחר שירי והכל
של שבת: אמר רבינא במוסף שמשפירין בקטנות. ברייתא קמי
מוסף ולא ה"ל לפרוש הכי דהלא אין אומר אללם שיר אחר ואין
במשך התקיעות כשיש שני מוספין ואומרים השיר אחר שקרבו
לכל חד ממשכי דהנן בערכין (דף יג.) אין פוסחין משני חולדות
מי עדיין. משום דליירי בשתי פרושות המאורעות ליום דהמין
מוספי היום וקרבנות התא אינן שרין הפסים מתמעטין והולכין
וביום השני דל"כ עדיין אין חול ומיעבין לן למחר יום ובחמה
הימים מי אמרין ביומא קמא וביום השני דה"ל למחר מאתמול

בדקה נחמד שהוא יו"ט לא מצית למימד וציוס השביעי דאס
 וציוס השלישי ושני נדמה ממקומו מפני שהוא ספק ידחה לגמרי:
 ואחרונה נעקרת: אפקן אמימר דמדלני דלוגו. ונמאלו סולן עומדין
 ספק שלשי ועלמך אומרים ציוס השלישי וציוס הרביעי ושלשי דיוס
 ובחמישי דחול המועד שהוא הושענא רבא אומרים ציוס הששי וציוס
 (מנייה דה דב) גבי ר"ח רכ אמר דולג שאומר השני אחד מן הפסוקים
 קורא המורה שהרביעי הקורא שהוא ^(א) מוסף בחולו של מועד יותר
 היום כמו שלח נכור אומרן ואס שבת הוא קוראן המפסיד
 ירלו ומכל מקום קך היו וניהנין רביתי שני ראשונים קוראים
 היום כלל הרביעי חחר וקורא מה שקראו שנים הראשונים:
 ממתי

מתני'

עין משפט
נר מצוה

כב א מ"י פ"ו מהל' כלי
המקדש ה"ה:
כג ב מ"י פ"ו מהלכות
תמידין הלכה י"א סנה
עשן רה:
כד ג טו"ש"ע א"ח סימן
תרס"ב ע"פ ג ותרס"ג
ס"פ א:

מוסף דעס

הבו לך וגר' בינו
בוערים בעם. כולם
רמחים על עסקי מחנות
עניים מפני שזמן חסיפה
הוא ועת ליתן לקט שמה
ופלה ומעשרות שיסמנו
מפרשים ופירשו בעין
יפה (לעיל ח).

רבינו חננאל (הפי)

ואין דתור דבירי, ופרי
 וברור אהא לא דקרק
 כמרתא תחיתא יאית' לא
 בידה, וכן פירשה, הא
 ופרישנא וקעטן פארשט, וכל
 לומר שמהם בתקיעא לא
 מארץ תתקיעתה, כלומר
 מרוב תרנים, וקעטן
 ופרישנא וקעטן פארשט, וכל
 לומר שמהם בתקיעא לא
 בכל דלא מיני צענו וואו
 וואן אהא
 חר ויזי הני צענו
 שוקר ספייר וכתפל'
 אבי אשני פון דתה,
 פירש בשני ימים טובים
 קיין בין בספרא בין
 בצלולת ובתחשה פון
 יום ויג', וכלשון קורין
 ויום טובים, מצעו פון
 שני שדחה, רבא אמר
 בשני שדחה, פי' יום ימים
 טובים פון ובתחשה

[illegible]

(א) נראה דל"ל שאין חוקמין
בחדוש שיש בו כ' חספסין רק
כמו בכל ד"ח.
(ב) נראה דל"ל היינו שיר של
י"ט של ערבה וכו'.